करणम्,	कारणम्,	चिकीर्षणम्,	चेक्रीयणम्;
कृत्वा,	कारयित्वा,	चिकीर्षित्वा,	चेक्रीयित्वा;
विकृत्य,	विकार्य,	प्रचिकीर्ष्य,	प्रचेक्रीय्य;
कारम् २, कृत्वा २,	कारम् २, कारयित्वा २,	चिकीर्षम् २, चिकीर्षित्वा २,	चेक्रीयम् २; चेक्रीयित्वा २.

(246) "डु कृञ् करणे" (VIII-तनादिः-1472-सक. अनि. उभ.)

'हिंसाकरणयोः भ्वादौ कृणोति कृणुते कृञः।
करोति कुरुते द्वे द्वे सम्पद्येते पदे क्रमात् ॥' (श्लो-31) इति देवः।

अयं धातुः भ्वादिगणेऽपि पठ्यते। तेन करति, करते इति रूपद्वयमपि साधु—इति क्षीरस्वामी मन्यते। अत एव, कस्याञ्चिदुणादिवृत्तौ 'करति, कृणोति, करोतीति वा कारुः' इति कारुशब्दव्युत्पादनं कृतं सङ्गच्छते। पुरुषकारोऽप्यस्यानुकूलः। अन्ये तु बहवः भ्वादिपाठं नाभ्युपगच्छन्ति। अत एव, न्यासग्रन्थे 'कः करत्करति—' (8-3-50) इत्यत्र, 'करतिरिति छान्दसत्वात् व्यत्ययेन शप्।' इति प्रोक्तम्। यदि भ्वादिपाठोऽभिमतः स्यात्, तदा शपो व्यत्ययकल्पनमसङ्गतं भवेत्। अत एव, देवः श्नुप्रत्यये, उप्रत्यये च साधुत्वमभ्युपैति।

कारकः-रिका, कारकः-रिका, [1]चिकीर्षकः-र्षिका, [2]चेक्रीयकः-यिका;
कर्ता-र्त्री, कारयिता-त्री, चिकीर्षिता-त्री, चेक्रीयिता-त्री;
[3]कुर्वन्, [A]उपकुर्वन्, (चित्तं)[4] विकुर्वन्, [5]अनुकुर्वन्,

---

1. 'अज्झनगमां सनि' (6-4-16) इति दीर्घे, 'इको झल्' (1-2-9) इति सनः कित्वे, 'ऋत इद् धातोः' (7-1-100) इति इत्वे रपरत्वे, 'सन्यङोः' (6-1-9) इति द्वित्वादिकम्।
2. 'रिङ् शयग्लिङ्क्षु' (7-4-28) इति रिङादेशे, द्वित्वे, 'गुणो यङ्लुकोः' (7-4-82) इत्यभ्यासस्य गुणे, 'अकृत्सार्वधातुकयोः—' (7-4-25) इति दीर्घः।
3. 'तनादिकृञ्भ्य उः' (3-1-79) इत्युप्रत्यये, गुणे, 'अत उत् सार्वधातुके' (6-4-110) इत्युत्वे, उप्रत्ययस्य यणादेशः।
4. 'वेः शब्दकर्मणः' (1-3-34) इत्यत्र 'शब्दकर्मणः' इत्युक्तत्वादत्र न शानच्।
5. 'अनुपराभ्यां कृञः' (1-3-79) इति शतृप्रत्ययः।

A. 'उपकुर्वन्तमत्यर्थं प्रकुर्वाणोऽनुजीविवत् ॥' भ. का.8-18.